

Bože blagoslovi Hrvatsku !

Autor Administrator

Bože blagoslovi Hrvatsku !

Jedna od rečenica koje je izrekao predsjednik USA Georg W. Bush na Markovu trgu prigodom njegova službenog posjeta, a koja me se posebno dojmila, uz onu da nam "od sada nitko ne može ugroziti našu slobodu"; je da "naše zemlje razdvaja ju tisuće milja, ali nas ujedinjuje duboka vjera u Boga i blagoslov slobode, koji nam je dao.

Palo mi je na pamet pitanje kako to da se kod nas tako rijetko čuje u nastupima političara i drugih javnih djelatnika spominjanje Božjeg imena. Ljudi kao da to izbjegavaju da ih se ne bi proglasilo previše konzervativnim, previše nazadnim, klerikalnim, desnim. U jednoj zabavnoj tv emisiji, popularni pjevač i skladatelj lake, zabavne glazbe u ležernom razgovoru izrekao je riječ duhovno, ili duhovnost. Brzo je nadodao, kao da mu se omakla nezgodna i nepoželjna riječ, da ne misli na religijski nego općenito psihološki smisao.

Odkud to i kako je moguće u jednoj zemlji koja je demokratska i u kojoj se oko 90 posto građana izjavljuju kao kršćani, katolici. Je li to zatajivanje svoje vjere u Boga? Ili manjak vjere? Ili, možda, zbog nesvjesnog straha "u genima", naslijeđenog iz onih prošlih vremena, kada je to bilo nepoželjno i zabranjivano. Danas nema zabrana, ali one kao da funkcioniraju i dalje. Je li to zbog naše kukavičluka? Ili iz navike da se odričemo samih sebe i kad nema pravih razloga?. Ili možda još postoje te snage radi kojih preferujemo ono za što kažemo da spada u naše najviše vrijednosti.

Pred koji tjedan u Vjesniku Vlaho Bogićević u svojoj kolumni pokušao je dati odgovor zašto se kod nas na javnoj sceni zaobilaze teme s kršćanskim predznakom i zašto to nije poželjno i dobro prihvaćeno u našem društvu. Poslužio se s izjavama jednog isto tako poznatog našeg intelektualca, koji se odrekao svog kršćanskog, ne svjetonazora, nego praktičnog funkcioniranja zbog slabosti koje vidi u Crkvi kao instituciji, od kojih je, koliko se sjećam spomenuo licemjerje, dvostranost, navezanost na materijalno i ovozemaljsko, jednako kao što je to i izvan Crkve.

Ne bi bilo teško složiti se s navedenim tvrdnjama. I to vjerojatno svi zapažamo. Ali, je li to razlog da se udaljimo od onoga što je naš izbor, u što vjerujemo, što je naša nacionalna odrednica stoljećima, da to skrivamo u privatnim sferama, ili da se toga stidimo. Doista, teško bi bilo za takvo samozatajivanje naše druge atribucije osim bijeda, jad, kukavičluk.

Crkva jest , kao što je rekao Joseph Ratzinger, tada još kardinal, "lađa koja pušta na sve strane". Ali, ona ima toliko toga dobrog, toliko dobrog smo po njoj dobili i dobijamo, po njoj smo ono što jesmo. I može li se uopće zamisliti zapadna civilizacija bez onoga što je dobila po Crkvi?

Morali bismo konačno posvijestiti da ipak živimo u demokraciji (koja doduše još nije dozrela), da nema više ideoloških neprijatelja, (barem nemaju zakonsku vlast), i da o nama ovisi koliko ćemo koristiti osvojene prostore slobode (ako se već nećemo boriti za njihovu očuvanje), pa i za to da slobodno izgovorimo i napišemo: Bog blagoslovio Hrvatsku? I hvala predsjedniku Bushu na ohrabrenju i blagoslovu Hrvatske.

Grga Antiæ